

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปีพุทธศักราช 2540 เป็นกฎหมายที่ยอมรับว่ามีความเป็นประชาธิปไตยอย่างสูงสุด โดยมุ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนความต้องการของประชาชนเป็นหลัก และได้กำหนดสิทธิเสรีภาพของประชาชนชาวไทยเกี่ยวกับการได้รับการศึกษาจากรัฐ ไว้ว่า “การจัดการศึกษาด้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอ กันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” (มาตรา 10 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานลักษณะหนึ่งที่ได้รับการจัดตั้งเป็นนิติบุคคล พ.ศ. 2537 โดยรัฐบาลมีความมุ่งหวังในการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นโดยหวังว่า ผู้บริหารและกรรมการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ได้มาจากเลือกตั้งโดยประชาชนย่อmorรักษาสิทธิและประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครองการบริหารงาน การเงินและการคลังตามบทบาทอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (เส้นที่ เอี่ยมสำอางค์ และ คณะ, 2541:1) ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล (สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 14 -15) และมาตรา 289 บัญญัติไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิอบรมอาชีพบำรุงประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นตามความเหมาะสม ตามความต้องการของท้องถิ่นนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างรัฐกับประชาชน ในการกำหนดนโยบายของรัฐบาลสู่ ประชาชน และ รับฟังความคิดเห็น ปัญหาจาก ประชาชนสู่รัฐบาล องค์กรบริหารส่วนตำบลมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษา ตามความพร้อมของหน่วยงาน

แต่ในสภาพปัจจุบันสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลยังไม่ได้ปฏิบัติตามบทบาทของหน้าที่ในด้านการจัดการศึกษาเท่าที่ควร ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะไม่ทราบถึงบทบาทหน้าที่การบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษา

องค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดสุโขทัยก็เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จึงจำเป็นด้องปรับความพร้อมของหน่วยงานต่อการจัดการศึกษา ในท้องถิ่น

ด้วยเหตุตั้งกล่าว ผู้จัดต้องการศึกษาศักยภาพขององค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุโขทัย ว่ามีศักยภาพในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยหวังว่าผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานในการปรับปรุงส่งเสริม พัฒนา องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุโขทัย ให้สามารถจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามทัศนะของบุคลากรในองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุโขทัย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ด้านงบประมาณ

1.2 ด้านวิชาการ

1.3 ด้านบุคลากร

2. เพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดสุโขทัย จำแนกตามวุฒิการศึกษาของบุคลากร และระดับชั้นขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ตัวแปรต้น

1.1.1 วุฒิการศึกษาของบุคลากร แบ่งออกเป็น

1.1.1.1 ประถมศึกษา

1.1.1.2 มัธยมศึกษา

1.1.1.3 อนุปริญญา

1.1.1.4 ปริญญาตรีขึ้นไป

1.1.2 ระดับชั้นขององค์กรบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น

1.1.2.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลชั้น 3

1.1.2.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลชั้น 4

1.1.2.3 องค์กรบริหารส่วนตำบลชั้น 5

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ศักยภาพในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยจำแนกเป็น 3

ด้านได้แก่

1.2.1 ด้านงบประมาณ

1.2.2 ด้านวิชาการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุโขทัย จำนวน 77 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 11.81 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุโขทัย โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sample) จาก 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล ฝ่ายสภากองค์การบริหารส่วนตำบลและฝ่ายพนักงานส่วนตำบลและกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 308 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ทำให้ทราบถึงศักยภาพในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุโขทัย ในด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และด้านบุคลากร
- เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในการวางแผนจัดทำโครงการจัดการศึกษาพื้นฐาน ในด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ และด้านบุคลากรให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมุติฐานในการวิจัย

- บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกัน
- องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับชั้นต่างกันมีศักยภาพในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

- ศักยภาพในการจัดการศึกษา หมายถึง ความพร้อมและความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ศักยภาพด้านงบประมาณ หมายถึง ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณที่ใช้ในการจัดการศึกษาของห้องถิน ห้องประชุมที่จัดเก็บเงินและได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลาง

1.2 ศักยภาพด้านวิชาการ หมายถึง ความเพียงพอ ความสามารถในการจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรม และสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการศึกษา

1.3 ศักยภาพด้านบุคลากร หมายถึง ความเหมาะสมเพียงพอของจำนวนบุคลากร และความรู้ ความสามารถ ของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการศึกษา

2. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง หน่วยงานที่บริหารราชการประจำเขตตำบลที่จัดด้วยอำนาจพระราชนูญโดยสภากาชาดตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

3. วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาที่จบชั้นสูงสุดตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือสถาบันการศึกษาที่ทางราชการรับรอง โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

4. ระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การจัดขนาดชั้นตามรายได้จากภาษีอากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บหรือได้โอนมาในรอบปีงบประมาณ ทั้งนี้ ไม่รวมเงินอุดหนุน โดยแบ่งเป็นระดับ 5 ระดับ ดังนี้ (กรรมการปักครอง, 2539 : 82)

ระดับชั้น 1 ได้รับเงินรายได้ 20 ล้านบาทขึ้นไป

ระดับชั้น 2 ได้รับเงินรายได้ 12 – 20 ล้านบาท

ระดับชั้น 3 ได้รับเงินรายได้ 6 – 12 ล้านบาท

ระดับชั้น 4 ได้รับเงินรายได้ 3 – 6 ล้านบาท

ระดับชั้น 5 ได้รับเงินรายได้ไม่เกิน 3 ล้านบาท